

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési ára:

Helyben házzal hordva, vidéken postai szétküldéssel egy hónapra 45 kr. (90 fillér.)

Telefon szám: 19-75.

FRISS HIREK

Megjelenik mindennap korán reggel, fontos alkalommal naponként többször, hétfőn és ünnepnap után is
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
V. ker., Béla-utca 1. sz.
Telefon szám: 19-75.

Szell borraivaló. Egy régi bűn. — Heverő milliók.

Szell borraivaló.

Hajrá, van megint miért agyon-dicsérni Szell Kálmánt! Zenghetik kórusban a kormány lapjai, hogy milyen nagyszabású ember ökegyelmessége és nyilván nem is fognak fukarkodni az émelítő dicsérettel most sem, mint ahogy nem spóroltak vele, ha Róla, a nagy ünneptöről volt szó.

Ugyan mit csinált hát? Ahogy ő mondja: segített a tisztviselőknél. Belügyminiszteri körrendeletet intézett a vármegyékhez, amelylyel egy «régi kérelmet teljesít». Főemelte az átalányt, vagyis a vármegyei tisztviselőknek hivatalos kiadásra több pénzt ad.

Mi ez? Magyarán szólva: lekenyerezés. Ahelyett, hogy gyökeresen segítene a tisztviselők során és az egyre erősödő mozgalom hatása miatt igazságos fizetési rendszert állapítana meg; ahelyett, hogy méltányosan biztosítaná a tisztviselői fizetéseket és mindenkinek egyformán megadná azt, ami munkája s társadalmi állása arányában jár ahelyett ad pénzt «hivatalos kiadásokra», fizetésjavítás helyett borraivalót, amelyet kedve szerint szab meg a «részeről nélkülözhetetlennek látott összeg erejéig».

Es miért adja?
A félhivatalosok majd azt felelik erre: mert nemeslelkűen gondját viseli mindenkinek. Mi meg azt gondoljuk, hogy a választások tisztaságáról gondoskodik — a maga módja szerint.

Csudás leleményesség! A vármegye uraira szüksége van, hát lekenyerezi őket egy kis «hivatalos kiadásal». A kormánypárti jelöltek pedig nyugodtan alhatnak, mert ezzel együtt megvan már a tiszta választások három fontos követelménye: van pártkasszája Szell Kálmánnak Beck ur jóvoltából a főispánok megkapták az utasítást és ha aztán az idei ősz zajos napjaiban egyik-másik vármegyének a szokottnál különösen nagyobb irodai költségére, meg uti kiadásra lesz szüksége, készen áll a pénz — és tudjuk, hogy mire!

POLITIKA.

Van a pénzügyminiszternek egy rendelete, mely eltilja, hogy kávéházakban és általában a mulatóhelyeken a **rendes trafiksziवारokon kívül mást is árusítsanak**. Ezt a rendeletet azonban nem igen tartják be s a mulatóhelyek vendégeit ugyiszólván elárasztják nem tiszteletből kikérült szivarokkal. A miniszter most egy újabb szigorú hangú rendeletben hívja fel a pénzügyigazgatókat arra, hogy a visszaéléseket elhárítsák és **minden kihágást a legnagyobb szigorral büntessenek**.

Tisza István — negyvennyolcas

Fátyolt a multakra — mondta ma Tisza István gróf, számot adván Ugron, a választókerületében a saját politikai cselekedeteiről.

Eddig csak arról a fátyolról tudunk, amelyet Bécsben akartak váltig a multa teregetni s amelyet minduntalan ugyanott szaggattak föl. Most Tisza gróf kívánja a fátyolt és bőségesen szüksége is van rá, mert nagyon sok a letakar-gatni valója az «adáz pártiharczoknak» reáeső részéből.

De annyi fátyolszövetünk nincs, a mennyivel az ő hibái és megtévedései egészen elfedhetők volnának.

Hiszen a mai szereplésében is benne van a megtévedés szándéka. Hangzatos jelszavakkal akarja felvezetni a közvéleményt.

Azt mondta, hogy a *negyvennyolcas vívmányok közt egy sincs olyan, amelyet a szabadelvű párt ne akarná fenntartani*. No jó, lássuk ennek a jelszónak a beváltását. Eddig ugyan egyet sem valóstított meg az a párt a nagyidőknagy eszméitől, de ha Tisza István csakúgyan olyan nagyon lángol a negyvennyolcas eszmékért, hát vigye keresztül a pártjában legalább kétőnek a megvalósulását: eszközölje ki az *önálló hadsereget és önálló vámtörvényt*, ha nem csakúgy mind a kettő benne van a negyvennyolcas kívánságokban.

De addig, amíg valóságga nem lesz ez a kettő, bizony hiábavalók a Tisza gróf ugrai ugrándozásai és az egész politikai ficzkádozás. Komolyan nem veszi senki.

Rablógyilkosság vádja alatt.

— Saját tudósítónktól. —

Arad, július 7.

A most folyó aradi országos vásár révén egy rablógyilkosság került a büntető hatóság kezébe. Farkas József, egy Szapáry-ligetben lakó cigányember jelentést tett az aradi csendőrségnek, hogy az állatvásáron csavarogni látott egy tagbaszakadt, hatalmas embert, akiten ráismert *arra a rablógyilkosra, aki tizenkét évvel ezelőtt meggyilkolta az akkor még Csorvason lakó Farkasnak feleségét és két gyermekét*, pénzüket elvette s azután elmenekült.

A csendőrök előállították a gyanus alakot, aki Jakab Jánosnak vallotta magát, de már kihallgatása alatt kitűnt, hogy hamis nevet mondott be s hogy tulajdonképpen Sztojka Józsefnek hívják.

A gyilkosság elkövetését tagadja, a körülmények azonban erősen igazolják Sztojkanak szörnyű bűnét. A feljelentő Farkas ugyanis a csendőrségnek előadta, hogy a mikor a gyilkos feleségével és gyermekeivel viaskodott, megakarván ölni azokat, ő segítségére sietett övének s ekkor *Sztojka bal fülé tővére egy késsel megszúrta*. S tényleg a vad, marcsona kinézésű gyilkos bal fülé tővére a *szúrás nyoma meglátszik*.

A rendőrség most az aradi csendőrséggel karöltve igyekszik megállapítani, hogy vajjon tényleg Jakab-Sztojka-e a rablógyilkos.

Gyilkosság az asszony miatt.

— Saját tudósítónk távirata. —

Nagyvárad, jul. 8.

Az itteni piac téren ma megöltek egy embert — ez a vasárnap szomorú eseménye, tele van a város az eset hírével s akik szemtanúi voltak, izgatottan mesélik, hogy miképpen történt.

Tíz óra volt, délelőtt. Tömérdek ember a piacon. Egyszerre csak szóváltás hallatszik, aztán sikoltás, hörgés és ott *fel-reng a tér közepén* valaki, vérben úzva. Glück József napszámos volt. Egy öregebb társa, Szász Mihály szúrta le a boldogtalant.

A gyilkosságnak *féltékenysége* volt az oka. Szász Mihály régóta figyelte a feleségét, azt se tette, hogy meguntta őt és másfél kereszörakozást. Ugy vette észre, hogy Glück aki egy helyen dolgozott vele, sokat forgóldik az asszony körül. Bosszút esküdött. Ma délelőtt, mikor a piacon szembeke-rült a fiatal legénynyel, kérdőre vonta, hogy miért kerülgeti a nejét, amire Glück novetve felelt:

— Ugy se hódítod már azt vissza!

Szász kést rántott. A másik pillanatban Glück összeesett. Orvosért siettek, de mire az odaért, a *szerecselően legény elvérzett*. Szász Mihályt, a férjet, elfogták.

BUDAPESTI ÉLET.

Hétfő, július 8.

Fővárosi nyári szinkörben: Cyrano de Bergerac. — Városligeti szinkörben: Ocska brigadéros.

Bérekocsik gyűlése.

A magyarországi bérekocsis-segédék és közlekedési vállalatok forgalmi alkalmazottjainak szakegylete 9-én, kedden este 11 órakor, a nagyfuvaros-utca 4. szám alatti kis vendéglőben rendkívüli közgyűlést tart. A közgyűlés tárgyai: 1. A bérekocsis-iparosok és segédék közötti munka- és bérvizony rendezése. 2. Az elnökön kívül az egész tisztikar és választmány tolytán hozandó határozat.

Vesztégyár a pestis ellen.

A magyar államvasutak igazgatósága arról értesít bennünket, hogy *Bulgáriában a pestis miatt tegnap elrendelték a tizennégy napos vestégyárt, a Konstantinápoly felől jövő utasok ellen. Kivételt képeznek a keleti expresszvonatok utasai, akik a vestégyár mellőzésével becsátatnak át. Az e vonatokon levő utasoknak azonban bolgár területen a vonatokon kívül levőkkel nem szabad érintkezniük*.

Az eskütéri hid bokréta-ünnepe

Az új eskütéri hid faváza, mely híven mutatja a nagyszerű egyynyilású hid alakját, teljesen elkészült. Tegnap illesztették össze a Duna közepén az utolsó gerendákat, úgy, hogy a munkások most már kényelmesen juthatnak át az egyik partról a másikra. Az állvány-készítő ácsok ebből az ünnepélyes alkalomból tegnap este bokrétaünnepet ren-

deztek. A hid közepén két babérra övezett táblát állítottak föl s a főbb ár-bocczokat felbocozták. A táblára föl vannak írva mindazoknak a nevei, akik a nagy mű építésében részt vesznek. A munkások szokatlan ünnepsége nek mindkét partról nagy nézőközönsége volt.

Öngyilkosok krónikája.

Az este a budai «Márványeménasszony»-hoz címzett vendéglőben egy 30-35 évesnek látszó ismeretlen ember mellbe lötte magát. Életveszélyes sebével a Rókusban ápolják. — Ma reggel fél 6 órakor a Ferencz József-hídról egy ismeretlen férfi a Dunába ugrott. Nem tudták kimenteni. — Szilágyi Mária 21 éves hajdu-szoboszlói illetőségű gépirónő a minap az Erkel-utca 10-ik szám alatt lévő lakásán forgópisztolyal mellbe lötte magát. A Rókus-kórházba szállították, a hol az éjszaka kiszendettedt.

TÁVIRATOK.

Rablógyilkosság.

Muraszombat, jul. 7. (A Friss Hírek távirata.) Domasinecz muraközi községben, éjszakának idején *meggyilkolták és kirabolták Tomasek Imrénét*, született Kocsis Franciskát. A rablók elvittek 8430 korona készpénzt, 8000 korona értékű kötelezvényeket és váltókat, továbbá egy 6332 koronáról szóló takarékpénztári betétkönyvet. Noha az egész vidék csendőrségét mozgósították, a tetteseknek eddig semmi nyomuk sincs. Az eset az egész vidéket nagy izgalomban tartja, mert ott már évek óta nem történt hasonló eset.

SPORT.

Alagi löversenyek.

Ma ért véget a három napos versenytér. A verseny eredményét a következőkben adjuk:

I. *Bladók verseny*. 1. **Hastrman** (lov. Szentkrisztó br.); 2. Trilla; 3. Joke. Fizetett: 10 : 104; 50 : 136, 316, 124.

II. *Három évesek eladóversenye*. 1. **Nyakas** (lov. Krause); 2. Jambo; 3. Garany. Fizetett: 10 : 35, 50 : 108, 208.

III. *Szentendrei gátverseny*. 1. **Mr. John** (lov. Mactan); 2. Prima; 3. Rikkancs. Fizetett: 10 : 36, 50 : 80, 120, 92.

IV. *Nyári akadályverseny*. 1. **Bohéme** (lov. Krause); 2. Tudor; 3. Különcz. Fizetett: 10 : 28, 50 : 78, 90.

V. *Két évesek nyeretlenek eladó verseny*. 1. **Roulade** (lov. Main); 2. Mad Girl; 3. Eoba. Fizetett: 10 : 39, 50 : 80, 140, 76.

VI. *Zárhandicap*. 1. **Anita** (lov. Hor-kay); 2. Györgytallér; 3. May's Slave. Fizetett: 10 : 22; 50 : 80, 90.

Karlsbadi löversenyek.

A karlsbadi gyepen ma került döntésre az *egerlandi díj*. Eredmények a következők:

I. *Bladóversenyben* első **Clairette II.** (Lov. Martin. Tot. 10 : 44, 50 : 85, 63.)

II. *Aichi díjban* első **Schneefink**. (Lov. Williamson. Tot. 1. : 28, 50 : 63, 71.)

III. *Franzensbadi díjban* első **Diadal**. (Lov. Dossat. Tot. 10 : 18.)

IV. *Egerlandi díjban* első **Comt Morito**. (Lov. Taral. Tot. 10 : 98; 50 : 157, 77, 209.)

V. *Két évesek handicapjában* első **La-tourdic**. (Lov. Adams. Tot. 10 : 35, 50 : 85, 95.)

VI. *Schlossberg akadályverseny*. Első **Baltazar**. (Lov. Williamson. Tot. 10 : 20, 50 : 72, 114.)

Ajándék az olvasónak.

Lapunk olvasóinak kedveskedni akarunk azzal az érdekes és mulatságos fejtöréssel, hogy regényünk minden folytatásából egy szót kihagyunk. Aki egy héten át — szombattól szombatig — kitalálja a kimaradt szót, értékes női aranyóra pályázik, melyet a kiadóhivatal annak juttat, aki századiknak beérkezik. Az eredményt minden szerdán közli és a jutalmat a nyertesnek ugyanakkor átadja a „Friss Hírek” kiadóhivatala.

Heverő milliók.

— Saját tudósítónktól. —

Évek óta — amióta a hirhedt fekete szombat romba döntött egy csomó tőzsedel egzisztenciát — az a panasza járja Budapesten, hogy *nincs pénz*. Elfogyott, elapadt, elszállt, elillant, mint a pára, vagy tudja isten, mi lett belőle, de annyi bizonyos, hogy — nincs. Minden üzlet pang, nap-nap után szűnnek meg a nagy garral alapított vállalatok és a bankigazgatók áimodozva ülnek az elhagyott igazgatósági szoba hatalmas íróasztala mellett, ezt a rimet hajtogatván szomorúan:

— bank:
— pang.

Pedig Budapesten talán *soha sem volt annyi pénz, mint most van*. A gazdag tőkésék, a jómódú polgárok nem merik új vállalatokba fektetni a pénzüket és a részvényeknek még a nevétől is félnek. A mi pénzük van, mind a takaréka vándorol úgy, hogy most már a pénzüket az élethez annyi a betét, hogy az hiányadó körök komolyan fontolóra vették a 4 százalékos betétkamatot közeli leszállítását.

De a pénzüket sem tudnak mit mivelni a hájuk heverő betétekkel, mert az utóbbi idők szomorú tapasztalataitól megintemülve, *semmiféle új vállalatot nem finanszíroznak*, és régi vállalatokká szemben is a lehetőségig tartózkodóan viselkednek. Egyetlen üzletük jelenleg a váltó-leszámitolás és bankjaink fejtelenségét semmi sem jellemzi jobban, mint éppen az, hogy az ipari célokra nem mernek pénzt adni, de gyöngye váltóira annyit adnak, a mennyi csak kell, csak hogy valamivel többet kapjanak a pénzükhöz annál a négy százaléknál amit a betétek után kell fizetniük. Mivel pedig a «jó» váltókat 3/4 százalékkal kényelmesen el lehet helyezni, a bankok kapva kapnak a kevésbé jókon, amelyeknél 4 egy negyed 4 és fél százalékos számíthatnak. Egyuttal minden léle ügyeskedéssel igyekeznek elérkezni a pénzüket. Több nagy bank tette meg a minap, hogy külföldi nevek alatt nagy összegű pénzt helyeztél el a többi intézetben. Mikor azután feltűnővé lett a sok nagy betét, utána jártak a dolgoknak és rájöttek, hogy mindeniknél megint csak annyi pénz van, amennyi volt, csak hogy az a másik intézet pénze, míg az övéké viszont annál a másiknál van.

Még fortélyosabb dolgot csinált egy ismeret magán-bankcéleg. Leszámitoltatta egyik előkelő pénzüintézetünknek egy milliónyi eltagadványát *három és fél százalékkal és az egész pénzt rögtön betette ugyanabba a takarékpénztárba — négy százalékra!*

Ilyen csó most a pénz Budapesten. De azért mégsem jut belőle az iparosnak, a kiskereskedőnek, a gazdának, akik pedig visszafizetnék becsültesen. A nagy szédelgők buneiért a szegény emberek lakolnak.

Hadbírák kerestetnek!

— Katonai tudósítónktól. —

A hadbírák állományában való hiánya a közös hadseregnek mindinkább érezhetőbbé válik. A hadbírói gyakorlati állásokra a közös hadügyminiszter minden évben kiírja ugyan a pályázatot, de alig akadnak alkalmas pályázók.

A gyakorlatok segélydíját a közös hadügyminiszter évi kétszáz forinttal már föl is emelte és ettől reméli a helyzet javulását.

A közshadügyminiszter 4. ügyosztálya most 1189 szám alatti rendeletében pályázatot hirdet a hadbírói gyakorlati állásokra.

A gyakorlatok segélydíját az évi november hónap elsőjéig oly tényleges állományú, vagy tartalékos katonai egyének pályázhatnak, akik a jogi államvizsgát már letették. A gyakorlatok 1200 korona segélydíját és 400 korona pótdíját kapnak évente.

A hadbírói kar tartalékállományában szintén nagy a hiány és a pályázókat — a kik erre alkalmasak — szintén szívesen látják.

Egy számaözvegy keservei.

Aki nem hiszi el, hogy megtörtént ez az eset, lehet hogy igaz van, de annyi tény, hogy a múlt napokban a következő apróhirdetés jelent meg több lapban:

Az a szőke férfi, aki a múlt hét valamegyik délutánján a Kerepesi-úton járt és edesen nézett rám, legyen szombat este 8 órakor a «Sirig» hű vendéglő nagyszobájában. Ismeretlen jelű rendeljen ökörszályt, igyék hozzá két liter kilenczvenes bort és tetemes borralvalót adjon a pinczérnek.

Ozv. Kugliné.

Vunsi ur, aki két nap óta számaözvegy, mikor elolvasta ezt a hirdetést, elgondolkodott. Eszébe jutott egy kacsu szépség, aki után a minap hiába üggett. Hátha ő az. Próbá szerencse. Másnap elment a gőzfürdőbe, levágatta a körmet, gombot varratott a cipőjére és kifordította a manzsettáját. Szóval erősen készült az este. Egész nap a «Sirig» hű vendéglő körül kóborolt, megfigyelte a környékét, kikérdezte kik a vendégek, míg végre elérkezett az édes várva-várt pillanat.

Még egy utolsó pillantás a közbüvő-híd ökrei felé, egy végső istenhozzád a budai hegyek felébe hanyatló ormai irányába és Vunsi belépett a vendéglőbe.

Nagyon elcsodálkozott, hogy a szokatlan idő dacára szörnyű sokan voltak a «teremben» és asszony személyt, — egy olyan gyakorlott szem, mint Vunsi uré, sem tudott felfedezni.

Maga meilé intette hát a pinczért és ökörszályt rendelt. Elég hangosan. És két liter borral. A pinczér arcán valami melankolikus mosoly vonult végig és mikor balábrázata halvány pirban égett, behozta az ökörszályt.

Vunsi urnak úgy rémlett, hogy az «ökörszály» szónál az egész étterem megmozdult csodálkozással vegyes bámulattal nézett rá. Lassan falatozni kezdett és ezalatt arra a meglepő tapasztalatra jutott, hogy a vendégek jórésze szőke, továbbá szintén ökörszályt eszik két liter borral és mindnyájan idegesen tekintgetnek az ajtó felé.

Igy télt el egy fél óra. Tele vágyakozással és óhajjal. Az ajtó felé tekintés valóságos dühhő fajtát és Vunsi ur szomszédja egy másodperc alatt kétszázszor pislantott az ajtó felé.

Vunsi urral főrogni kezdett erre a gyorsmozgásra a világ és megszólította az idegent.

— Uraságodat talán a görös bántja?
— Dehog. Fiatalabb éveimben sokba om volt ugyan a lábammal, sőt amputálni...

— Köszönöm. A fizikából egész életemben gyöngye voltam, tehát nem érdeklődöm az ilyen dolgok iránt, talán térjünk át inkább arra, hogy miért tesszik olyan gyakran az ajtó felé kacsintgatni.

Az idegen tölesért alakított a tényc-

réről és e jelentős szavakat bögte Vunsi ur fülébe:

— Keresd az asszonyt!

Majd lassan és méltóságteljesen kivett a mellényzsebéből egy kis darab ujságszeletet és odaadta.

Vunsi ur odakapott, hol fészkel az agy. Az ujságszelet özvegy Kugliné apróhirdetése volt.

Mindketten mosolyogtak. Vunsi ur sok szerencsét kívánt a kalandhoz és — mint jól nevelt úri emberhez illik, aki nem zavar sem vizet, sem randevukat, csöndben hazament.

Másnap pedig a következő hirdetés jelent meg az ujságokban:

Minden egyéb értesítés helyett.

Mindazon szőke urak, akik szívesek voltak tegnap vendéglőmben ökörszályt enni két liter borral, fogadják ez uton is hálás köszönetemet.

A legközelebbi vizontlátás reményében
A vendéglős.

Hogy ezekután Vunsi ur egyszerre emlegette a vendéglősöket a mennyből szentekkel, azon nincs mit csodálkozni.

A szibériai vasút.

— Saját tudósítónktól. —

Éppen tíz éve múlt, hogy *II. Miklós* császár — akkor még trónörökös — Vladivosztokban letette a szibériai vasút alapkövét.

Miután a vasút tervét elkészítették, az építést három részre osztották: a nyugat-szibériai vasútra, Cseljabinszkból az Ob folyóig (1380 verszt). A közép-szibériai vasútra, az Ob folyótól Irkutsig (1754 verszt), végül a Grefskajától Chabarovszkig (347 verszt) és Missovajától Strenszkig terjedő vasútra (1009 verszt), amelyhez még a Bajkál tó körül vivő vasút (292 verszt) és a Chabarovszk-strenszkig terjedő vonal csatlakozik.

A nyugat-szibériai vasutat már 1896 okt. berében átadták a forgalomnak és 1900-ig elkészült a transzbajkai vasút és az Irkutstól a Bajkál tóig terjedő vonal.

Az építésnél hivatalos adatok szerint hutezer tisztviselő s mintegy hetvenezer munkás volt alkalmazva. Összesen kilencz millió talpát használtak fel. A vasút forgalma minden évben ötven százalékkal emelkedett.

Az 1901. év elejéig a szibériai vasúton ötödél millió embert és százhetvenhat millió pud árut szállítottak.

A szibériai vasút építése nagyon előmozdította a Szibériába való kivándorlást s 1893 óta nem kevesebb, mint 1,200,000 orosz telepedett le Szibériában.

Az öregasszony forintja.

— Saját tudósítónktól. —

Tekintélyes intézet az Első Haza Takarékpénztár, szegény ember tisztelttel ejti ki a nevéit, olyanformán, mintha mindaz a pénz, ami az ő zsebéből hiányzik, itt volna főlhalmozva.

Egy szegény öregasszonyról szól az ének. A néni kegyetlen netovábbja volt, hogy neki az Első Haza Takarékpénztárban pénze legyen, arról takarékpénztári könyvecskét kapjon és ezt féltékenyen őrizhesse. Ki tudja meddig kuporgatta azt a pénzösszeget, amelylyel ma delelőtt a komoly és tekintélyes intézetbe beállított.

— Pénzt szeretnék betenni, kérem alássan — mondta leplezetlen felénkséggel.

— Mennyi az összeg? — kérdezte a hivatalnok.

Az öreg asszony erre a kendője alá nyúlt és onnan egy gondosan beburkolt csomagot húzott elő, abból pedig az összeget: egy, mondd *egy ezüstre forintot*.

A takarékpénztári hivatalnok megmagyarázta a nénikének, hogy egy forintot nem lehet betenni, mert a legkisebb betét öt forint, de az öregasszony addig könyörgött és olyan meg hatóan, hogy végre is meglágyult a komoly urak szíve. Megcsinálták a dolgot úgy, hogy a könyvecskébe beírtak öt forint betétet, négy forint kivételt — és ilyenképen elfogadták kamatozásra az öregasszony forintját.

A néni kegyetlen boldogan tipegett el a takarékpénztári könyvével, neki pénze van az Első Haza Takarékpénztárban.

Hogyan gratulál a háziur?

— Saját tudósítónktól. —

Él itt Budapesten egy igen jámbor, csöndes hivatalnok, aki számtiszt a város házában, s a napokban kettős jubileumot ült ugyanegy napon. Az ezüstlakodalma és huszonötödik évfordulóját annak, hogy hivatalnok. Amint ez szokás, sőt talán illik is, valami kis ünnepeget rendezett a szegény számtiszt ur ebből a nagy alkalmából. A lakása, két szűk kis utcza szoba, zsúfolva volt vendégekkel; a kollégáival, meg a felesége rokonaival. Vidáman mulatoznak, amikor beállt a házmester, kezében levél.

— A háziur küldi. Szerencsét kíván ő is.

A számtiszt arca kipirosodott a megfeszítetéstől. A háziura kíván neki szerencsét! Ez nagy kitüntetés! És mohón tartotta föl a levelet és olvasta:

«Tisztelt uram! Ugy hallom, hogy önnek ma sokan kívánnak szerencsét kettős jubileuma alkalmából. En is szerencsét kívánok a harmadik jubileumához: Ön ugyanis ma huszonöt éve, hogy lakom. Ah uram, mennyire szeretheti ön azt a 640 koronás lakást, mily kedvesek lehetnek önnek a falai, hogy huszonöt éven át megtartotta! Mert bizonyára nagyon jó, nagyon kényelmes és nagyon olcsó lakásnak találta! Igaz ugyan, hogy huszonöt év előtt festettem ki utóljára, függönyök nincsenek az ablakain, a vízvezetékéből nem folyik a víz, ellenben a hályhaja füstöl és a padlója már hepehupás, de ön még sem gondolt sohasem a fölmondásra, mert mint mondám, bizonyára nagyon jónak, nagyon kényelmesnek és nagyon olcsónak találta a lakását. És szerette. Ennélfogva méltányosnak találok, hogy ön ezután többet fizessen ezért a két szobáért, amely oly híven szolgáltotta önt, teljes megelégedésére, huszonöt éven át. Ugyanezért lakbértét a következő negyedtől kezdődőleg 800 koronára emelem. Tisztelettel...» stb.

Ilyen a háziur, ha szerencsét kíván!

Bankővő malaczkok.

— Saját tudósítónktól. —

Győrvar községében esett meg az a furcsa história, ahol — úgy látszik — annyi a bankó, hogy immár a sertés is avval él.

Péter Jánosnak hívják azt a derék győrvari lakost, aki a felesége tudtán kívül egy kis külön alapot létesített, hogy néhanapján odajárulhasson a köntés szomszédságában terpeszkedő keskelábu asztalhoz s vigadhasson hébe-hóba pénzpazarlást illető prédikációk és szóbeli fenyegetések nélkül, aminek alkalmazását Péter Jánosné asszony különben a világért el nem mulasztaná. Ezt a külön alapot János gazda a számlaszámban tartotta s csak akkor járt rá, amikor megszemlájhozott.

Történt azonban június hó 22-én, hogy Péter Jánosné asszonyom friss számlával óhajtotta megtönni a számlaszámbot, a régit pedig atomként, a sertésóhba alkalmazta a korcsmászati alap-pal egyetemben! János gazda tüzhelyéhez megérkezvén, eleinte le volt sujtva a katasztrófa nagysága által, azután egész háznépével együtt arra vetette magát, hogy netalán megtalálna a bankókat az atom között. A többször említett alap 2 darab 10 forintos és 2 drb 5 frtos bankóból állott. Egész napon át folytatott kutatás után csakugyan sikerült 2 darab 10 forintosnak és 1 drb 5 frtosnak szánandó roncsait összezsúfolni, de 1 drb 5 frtosat teljesen elnyelt a Péterék sertése.

Szó volt arról, hogy fel kéne haitani a kártékony állatot, de az eredményt

teljesen bizonytalannak látszott, hát csak eltekintettek ettől a tervtől.
A község előjárósága a következő bizonyítványt állította ki az esetről:

Községi bizonyítvány.

Győrvar község alulírt előjárósága által ezennel hivatalosan bizonyítatik, hogy Péter János győrvar lakosnak folyó évi június hó 22-én saját sertése két darab 10 ftrós és egy darab 5 ftrós bankjegyét széljél, illetve darabokra marcsangolt. Miért is azok beváltása az előjáróság részéről véleményeztetik.

Miről kiadtuk ezen, községünk hivatalos pecsétjével megerősített bizonyítványunkat.

Kelt Győrvarott, 1901 június 30-án.
Benes József, Németh Mihály, h. bíró.

Varga József, esküdt.

Ezzel felfegyverkezve, valamint az 50 korona értékű szétrombolt bankjegyekkel, Péter János urunk Szombathelyre rándult, hol az adóhivatalban beváltotta őket: 44 koronáért.

A gavallér kocsis.

Egy szomorú szerelmes urral a múlt hét egy szomorú délutánján történt meg, hogy öreg este volt már, mire fölébredt délutáni álmából. A dolog annyiban nem tulságosan különös, mert az ilyen hosszú álmocskák vig délutánokon is megestek a mi hősünkkel. A szomorúságon és a hosszú álom következményein túl kell azonban esni s így a gavallér, akit röviden csak Dezsőnek nevezünk, egy francia regényhőshöz illő nagyurassal ásitással rendezte a frizuráját, unottan belevetette magát egy mézgakeres fiakkorba s egy meghitt barátnője társaságában kihajtatott, mondjuk, hogy az Erzsébet-sósüdübe.

Az este pazar multságban telt el. Dezső ur és barátnője kiválóan szórakoztak. Séta és szerelmes enyélés a szabad ég alatt... az illatos zöld fűben heverésze s a hulló csillagokban gyönyörködve...

Mint hogy azonban a szerelem nehéz eleddel éhgyomorrra, vacsorára betértenek egy jutányosnak látszó kocsmába, annál inkább ide, mert Dezső barátunk ősi szokásához képest e pillanatban nem volt az anyagi forma tetőpontján. De az ur nem csak a pokolban, hanem a Sósüdüben is ur, s így a mi barátunk természetesen előbb a kocsinak is kiutaltványozta a vacsorázási engedelmét.

A szerény barátnő, felfogván a feszült pénzvizonyok súlyát, megható takarékosággal élkezett, elannyira, hogy a töltött paprikát kinevezte husételnek. De hiszen két szerető szív még a vinkót is pezsgőnek nézi — szükség esetén.

Szóval, a számla közmegelegedésre végződött. A külteki cigány mérsékelt igényei szintén a lehetőség keretén belül mozogtak úgy, hogy barátunk aránylag igen kis pezetékkal óriási ur lett a kültek. A cigány rázendítette a Rákóczi, a pincérhad lelkesen lengette az asztalkendőket és az ifju pár a legemelkedettebb hangulathoz távozni készült.

Igaz, még hátra van a kocsis vacsorája, — szolt hirtelen Dezső ur. — Menynyért élkezett az öreg ur?

Igenis nyolcz korona, ötven fillérért — felelte szolgálatkészen a fizető.

Ejnye, olyan jó étvágya volt? Hát mi jót evett?

Igenis rákot, ramsztekot, pulykát... — Köszönöm, — felelte megnyugtlatva Dezső ur, — és a velszi herczeghez illő előkelőséggel váltotta fel utolsóelőtti zöld bankóját.

Csendes üggetéssel közeledett a fogat a város felé. A takarékos kisasszony végre megszólalt:

Mégis megmondhatná ennek a lókötnök, hogy máskor pulyka nélkül is megjárja a vacsora.

Az ifju óriás odaszólt a »lókötnöknek«: — Hát jános, mi jót vacsoráztot?

— Pulykát, nagyságos ur, de finom volt ám!

— Na, csak hogy izlett! Majd szíve királynéjához fordulva, ki-mondta a történet tanulságát.

— Csak azt akartam tudni, nem csapott-e be az a hunczut pinczér. De ha még nálamnál is nagyobb ur a kocsim, annak mindig örülök.

Coullisset.

„Csitt.”

— A párisi rendőrség krónikájából. —

A főnök ur kényelmesen végig nyujtózva karszékében, ficom szivarjának illatos füstje mellett igen érdekes közleményekbe látszik elmerülve lenni, midőn egy szolga belép.

— Nos? kérde a főnök bosszusan. — Egy mélyen lefátyolozott hölgy kéreti főnök urat, sziveskedjék lejönni kocsijába, mert óhajtaná néhány szót tanuk nélkül szólni.

— Mondja, hogy nem érek rá. A szolga elment, de rövid idő múlva öszbevegtyült férfi lép be elegáns öltözékben. — A gyakorlott szem azonnal felismerhet benne azon félbarát-, fél komornyikok egyikét, kik a magasabb családok házi történetében oly fontos szerepet játszanak.

— Asszonyom ismétli előbbi kérelmét, főnök ur, — szolt az öreg cseléd.

— Sajnálom, de sürgős...

— Uram, gondolja meg, egy család hire, egy házasság boldogsága függ öntől.

— Ki az a hölgy?

— Ez titok, uram.

— Titok! De végre is meg kell vallani a nevet!

— Nem fogja tenni, még önnel szemben sem. Siessen az égre... Gondolja meg...

— Vezesse fel tehát urnőjét a szomszéd terebe, ott egyedül leszünk, arra szavamot adom. Siessen, oda megyek és várok tíz percig, — végező a főnök, miután pillantása fürkészőleg végig siklott az öreg. — Hm! gondolá, ismerem ezt a fajt, ez a szolga magas rangra enged következtetni.

Néhány percz múlva a kijelölt szobába egy válsztékos, egyszerű és épp ezért végtelen eleganciájú öltözötű nő lépett, arcát sűrű fátyol fődé, de járása, tartása hibátlan finomságu volt.

— Kegyed hivatott, asszonyom?

— Ah igen, hallgasson meg kérem.

— Mint látom sürgős...

— Nagyon, végtelen. — Képzelve, egy rokonom, unokatestvérem van, aki néha megszokott látogatni, ma is eljött s együtt vacsoráltunk, a hőség nagy volt, s így nem ellenezhettem, hogy mint különben is rokonom...

— Mint unokatestvére...

— Igen, hogy mint ilyen, nyakravallóját le ne oldja, sőt mellényét is föl ne gombolja, de ah! képzelve uram, midőn a rekkenő melegben kabátját is levetette, egyszerre csak holtan rogyott a karszékbe.

— Holtan?

— Igen. Szolgámat becsengettem, élesztettük, öntöztük, hiába! ő meghalt. — Képzelteti állapotomat. — Férfiem éppen nem volt otthon, mert esténként a klubba megy, s csak éjfél 1 vagy 2 órakor tér haza, ha tehát ő egy ide... egy rokonomat bár, de holtan nálam találja, ez kutatásokra, kellemetlen szóbeszédre adna alkalmat és... szóval, sietünk szolgámmal felöltöztetni, cipőjét lezuhant!

— Cipőjét is lezuhant...

A nő úgy el volt foglalva tárgyával, hogy e megjegyzést észre sem vette, hanem lázas gyorsasággal folytatta. »De most mit tegyünk, uram, férjem hazatérhet egy fél — egy óra múlva, hogy vitessük őt ki a házból? Istenem, ez szerencsétlenség, ugy-e uram, szerencsétlenség? Elhatároztam tehát, hogy önhöz fordulok, ön segíthet, nemde ön fog — igen, ön fog segíteni!«

A főnök mélyen fürkésző tekintet vetett a rejtélyes fátyol alá, s midőn a felindult hölgy fáradtan a karszékbe dőlt, a fekete fátyol egy percze félrelébbent és ez épp elég volt az ügyes főnöknek.

Mély tisztelettel meghajolt.

— Asszonyom, nyugodt lehet.

— Köszönöm.

A főnök csengetett s két belépő ügynöknek valamit sugott a fülébe.

Réggel felé a rendőrség következő tudósítását kapott egy bérkocsistól:

— Ma éjjel két részeg ember megszöktött, hogy holtárszeg társukat lakására, a St-Honore-utczába vigyem. Az idegent a kocsimba fektették s én elhajtatlam vele. De ki írja le bámulatomat, mikor a kijelölt házhoz értünk és az utast ki akar-

tuk emelni a kocsiból. A szerencsétlen nem mozdult; utközben meghalt.

Azonnal vizsgálatot indítottak, s az orvosok konstatálták a tény, hogy az az úr utközben gutaütéssel kimúlt.

A két részeges társ meglehetősen hasonlított a két rendőrigyűnökhöz.

Az ügyes főnök pedig másnap egy ezreket érő gyémánt gyűrűt kapott ismeretlen kéztől, a gyűrűn belül apró betűkkel csak ez a szó állt bevésve: «Csitt!»

FURCSASÁGOK.

A horkoló. — Mondja a földbirtokos, hogy az a kutya természete van, hogy nem tud aludni, ha valaki hortog abban a szobában, hol alszik. Egyszer a fiával alszik egy szobában.

Kiabál is a fiára: — Ne hortogj, hé!

— Nem én.

Ez többször ismétlődik.

Már kezdett az apa dühös lenni, hogy hazudik a fiu. Mérgében hallgatott maga felé, hát hallja, hogy csakugyan ő maga horkolt.

Jobb jövő. — A most nevelkedő lányok jobban fognak járni, mint a most férjhez menő fiatal hölgyek.

— Mennyiben?

— Az ő férjeik nem fogják emlegetni, milyen jó dolgokat főzött nekik az anyjuk.

— Miért nem?

— Mert a mostani fiatal háziaszonyokat a szakácsnők be sem engedik már a konyhába.

Legjobb hányató szer. Népkratzer Efám a szombati sóletől elrontotta a gyomrát és nagy kínjában az egyleti orvosért küld. Az orvos megvizsgálja a beteget és hányató szer rendel nek. A beteg be is veszi, de eredménytelenül.

Orvos. No hallja, hogy ha ez a szer sem használ, akkor nem tudom, mi használ önnek!

Beteg! Én tudom, daktarlében!

Orvos. No, mi?

Beteg. Kérem, odjo ide az osztozlul az onyosomtui az úvé orczkép!

Erthető. — Szerkesztő: Ebben az elbeszélésben bizonyos idegesség van. Iró: Nem csoda, az alatt irtam meg, mialatt ikreimre vigyáztam.

REGÉNY.

A bankógyáros titkai.

Irtá: **Gút-Keled.**

— Hejyes, — felelt Mohács Zoltán. — Most várj egy kicsit. Mindjárt visszajövök. Megnézem, hogy milyen odakünn a levegő.

Igy szót és kiment a szobából.

Etelka türelmesen várakozott, de Mohács nem jött.

Keresésére indult, de nem találta sehol.

Egyszerre hirtelen gyanutól megkapva, felkiáltott:

— Ó, a gazember! Elszökött tőlem. Itt hagyott... Most majd én jelentem föl.

Az üldözött vad.

Marmorstein Maxi már negyedik napja nem mer kilépni a szobájából.

Névtelen levelet kapott, hogy Molnár Zoltán a fővárosban lappang és revolverrel halálra keresi őt.

Marmorstein ismerte a doktor elszántságát és tudta, hogy ha valamit feltett magában, azt kőrösztülvizsi, ha török-szakad.

A rendőrség a legnagyobb titokban folytatta a nyomozást Vidor Etelka feljelentése folytán, akit rögtön fogva tartottak, miután leleplezte a bankóhamisítókat.

Etelka börtönében persze nagyon megbánta tettét, de már nem segíthetett rajta.

Hiába próbálta visszavonni vallomását. Zagyva rendőrkapitány, aki a nyomozást vezette, már nem hitt Etelkának, mert kész bizonyítékok voltak a kezében.

Az üldözött vad pedig bujdosott, még csak nyomába se lehetett érni.

Senki se tudta, hogy merre van.

Itt is, ott is látták.

De mire a rendőrzéget értesítették,

hogy Mohács Zoltán valahol megjelent, az ördögi doktor kámforoként elpárolgott.

A rendőrség egyik legügyesebb detektívjét ebben az időben Bocznak hívták.

Bocz alacsony, köpezős, kopasz ember volt.

Vastag derekáról és oszlópszerű lábairól senkinek tette föl azt a rendkívüli fürgeséget, amivel ügyeit végezte ez az ember.

Tudott futni, mint a nyúl, de tudott órákosszáig mozdulatlanul állni egy helyben, mint a leskelődő amolyan még a falevél rezgése sem arul el.

Bocz volt megbízva azzal, hogy Mohács Zoltánt kinyomozza.

Zagyva kapitány azt mondta neki:

— Bocz, ne kerüljön addig a szemem elé, míg az ördögi doktort le nem fűlelte. Ha a föld alól is, teremtsd nekem elő. Majd gondolkodom arról, hogy buzgóságát felsőbb helyen honorálják.

Bocz télt elindult.

Ment-mendegélt, addig, amíg a Tóparti kávéházába ért.

Tóparti régi ismerőse volt.

Egyike volt a legügyesebb gazembereknek, akire sohase lehetett semmit sem rábizonyítani.

A rendőrségnél biztosan tudták felőle, hogy a kávéházában tiltott szerencsejáték folyik.

Tudták felőle, hogy a tolvaj-világ egyik legnevezetesebb orgazdája.

Tudták, hogy lopott, csalt.

Sőt egy gazdag disznókereskedő meggyilkolásával is őt gyanúsították.

De rábizonyítani nem lehetett semmit. Akármilyen csapdát állítottak neki, Tóparti kimenekült a hálóból.

Bocz legalább már harmincz esetben járt Tóparti nyomába.

De soha se tudta őt semmiféle gázságon rajtakapni.

Bocz előbb dühöngött, aztán belátta, hogy ez az ember ügyesebb náánál.

(Holnap folytatjuk.)

Felelős szerkesztő: **Kunváry Miklós**

****** Szabadalmakat ****
Értékesítő Vállalat**

Budapest, VII., Erzsébet-körút 17.

Kieszközöl szabadalmakat, finanszíroz találmányokat és belajstromoz védjegyeket és mustrákat. Felvilágosítás díjtalan.

Telefon 56—79. Telefon 56—79.

Uj! Óriási siker, nagy kereslet. Uj!

Há jószág magyar tréfa
Amerikai levél 20 fill. Meghívó kedélyes estélyre 6 fill. Jólékony egyesület alakulása 4 fill. Hangszóró dréjgyék 4 fill. Lev-lap Grün Adóltól 4 fill. Lev-lap Maresától 4 fill. Lev-lap Pikáns Zsófitól 4 fill. és még 9 tréfa 34 fill. Teljes mintakatalógus 70 fill. bőlgyért bérmentre is küld a

CORVINA MŰINTÉZET Szigetvár.

Nézzen ide

és hámuljon, mire képes Magyarország legnagyobb cipőgyára. Minden cipőméret 1 évi írásbeli jótállást adok, ha az általam feltalált „guzi” kenőcsel, melyet ingyen adok, bekeni, megpedes kizárva. Vidékre minden csomag utánvéttel franco küldök és **csupán 30 kr. fizetendő.** Mértéknek elegendő papírra harisnyába állva a lábaltal rajza. Kérje képes árjegyzékem ingyen. Nem megfelelőül visszaveszek és a **penzt visszaadom.**
Férfi erős viz sima cipő 3.-
Víz betétes elegáns 3.40
Legfin. víz fűzős elegáns 3.80
Barna bagaria fűzős átvaton 3.80
Barna laok fűzős v. ezüzs elegáns 3.-
Női zerge ezüzs fin. kivitel 3.-
Elegáns barna fűző v. ezüzs elegáns 3.-
Salon laok fűzős 3.50

Agulár Dávid fia Budapest, Király-u. 3.

Os-Budavára.

Ma, fényes kivilágítás mellett a **remek uj júliusi műsor** bemutatása a Korvintéri nagy színpadon. **Les Gignao** francia párdalokos és tanczosok. **La & Do** párisi utcai énekesek, **The Ottino** angol komikus excentrique akrobaták és a többi ujonnan szerződött világhírű különlegességek fellépével. **A bpesti m. kir. nonvenderület zenekar hangversenye.** **Ben-All-Boy** varizsszínháza és a **Folles Caprice** vendégjátéka uj műsorokkal. Kültűn olasz bersaglieri zenekar, amerikai skattingring, sőt Belepődj 60 fillér. Gyermekeknek 12 óvan alól 20 fill. Kedvezményes jegyek minden térszében 50 fillérért. A főtálatú villamos éjjel negyed 2 óráig közlekedik, társaskocsi egész estésza.

Kiadótulajdonos: **Az Újságkiadó Társaság**

TELEFON 478.

TELEFON 478.

The ENGLISH CLOTHING COMPANY

„ANGOL RUHA-TÁRSASÁG“

KOCH TESTVÉREK

elsőrangú férfi- és gyermekruha-áruház

IV.; Károly-körút 26.

földszint és első emelet (a Rostély-utca sarokház).

Kivonat a férfi- és fiuruhák árjegyzékéből.

Dívatos felöltők
minden elgondolható armban 8 firtól.

RAGLAN,
dívatos ujj- és szab-szabással, 12 firtól.

ULSTER
legújabb felöltő 14 firtól.

NADRÁG
angol cheviottból 4 firtól.

Fiu-felöltők
minden fazonban 7 firtól.

Fiu-öltöny,
dívatos szabás, 8 firtól.

A legolcsóbb szabott ár minden darabon látható.

Kivonat a gyermek ruha-árjegyzékéből.

Tavaszi felöltő
rövid alakra 5 firtól.

Izléses gyermek-costüm
3 firtól.

Egyes rövid flu-nadrág
1 firtól.

Diszes kosztüm
dupla gallérral 8 firtól.

Iskola-öltöny
4 firtól.

Vadász-öltöny
(Göden) 4 firtól.

A legolcsóbb szabott ár minden darabon látható.

Ujra elkészültek:

- Vászon vadászkabátok (Darányi) á frt 3.—
 < térdnadrágok á < 1.—
 < öltönyök á < 5.—
 < Pantalon-nadrágok á < 2.—

A n. é. vevőközönségünknek oly nagy előnyöket nyújtunk el nem ért versenyképességünk, valamint legelőnyösebb kiszolgálásunk által, hogy már a legesekélyebb bevásárlásnál is készpénz takarítható meg.

Külön szakszerű mérték-osztály.

Óriási szövet-raktár (méterenkénti eladás).

UJ MAGYAR HIRLAP.

Főszerkesztő: FENYŐ SÁNDOR.

Előzetes jelentés.

Ismeretes már országszerte, hogy a Magyar Hirlap szerkesztőségének javarésze kivonult régi otthonából. Lerázta azokat a békókat, melyekkel egy kiadó-társaság önkénye a közjavakért lelkesedő szellemet tehetetlenné változtatni akarta.

A lelkes gárda, miután szabaddá lette önmagát, munkához szokott tollával odaáll a közszabadságokért harcolók kicsi táborába. Uj lapot alapít, amely megvetve a szolgáló hódoltság munkáját, termékeny eszmékért, általános javakért, országos érdekekért, a magyarság igaz ideáljaiért fog küzdeni.

Ilyen ujság lesz az

UJ MAGYAR HIRLAP.

Jóralvó, becsületes, magyar, liberális, független ujság lesz. Szókimondó, egyenes, nyílt. Éberségét el nem nyomja se erőszak, se kedveskedés, se a szabadelvűség báránybőrbe bujtott reakció.

Katonája lesz a magyar szabadelvűségnek, — hiszen alig van katonája. Bátor bírálója lesz a magyar közéletnek, — hiszen alig van kritikusa a hatalomnak, csak uszályhordozója.

Harcosa lesz Magyarország gazdasági függetlenségének és önállóságának. Jobban, mint valaha, jóléte és boldogulása függ ez ország népének a gazdaság függetlenségétől és önállóságától. De harcosai e nagy érdekeknek kidőltek vagy elfáradtak, vagy szolgálataiba állottak a hatalomnak.

Budapest, 1901 július hó 2-án.

UJ MAGYAR HIRLAP,

Az elnémultak és elnémítottak helyébe lép az friss erővel, lelkes elszántsággal. Katonái az ideáknak — köztük sok régi ismerőst talál az olvasó, — ezek leszünk:

Főszerkesztő:
Fenyő Sándor.

Felelős szerkesztő:
Kálnoki Isidor.

Szerkesztőség:

Bálint Desső,	Heltai Jenő,	Michailovits István,
Brod Ernő,	Inczedy László,	Osváth Ernő,
Fenyő Ernő,	Krúdy Gyula,	Pap Dávid dr.,
Fessty Arpád,	Kunváry Miklós,	Pap Lőrinc,
Erdősi Desső,	Kürthy Emil,	Pásztor Mihály,
Ehrlich Samu dr.,	Molnár Márton	Vajda Ernő.
Gerő Nándor,	segédszerkesztő	

A kiadóhivatal igazgatója: Pajor Mátyás.

Az Uj Magyar Hirlap első száma a technikai és adminisztratív előkészületek teljes befejezése után szeptember hó első felében jelenik meg.

Kedvezményeket még nagyobb mértékben nyújt az uj lap előfizetőinek, mint nyújtott abban az időben, mikor még a Magyar Hirlap címet viselte. Így minden negyedéves és féléves előfizető már karácsonykor

ingyen-könyvtárt

tíz kötet kitünő hazai és külföldi szerzőtől való regényt kap.

Uj Magyar Hirlap

kiadóhivatala
V., Béla-utca 1. sz.